

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Ghenadie Nicolaev,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Nadejda Toma,

a judecat, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015, declarate de inculpații

***Dergaci Serghei Nicolae**, născut la 15 martie 1981, originar și locuitor al UTA Găgăuzia, s. Svetlîi, str. Galațan 11, ap. 3, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Stoico Serghei Ilici**, născut la 23 august 1969, originar și locuitor al or. Comrat, str. Dnestrovschi 10, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>09 noiembrie 2005 – 12 iunie 2008,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>14 august – 10 octombrie 2008,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>30 martie – 09 iunie 2009,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>31 iulie 2009 – 02 iulie 2010,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>22 februarie – 06 martie 2011,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>07 iunie – 20 iunie 2011,</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>10 aprilie 2012 – 28 martie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>23 aprilie 2013 – 09 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>12 august – 09 decembrie 2015.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 12 iunie 2008, inculpații Dergaci Serghei și Stoico Serghei au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Dergaci S. și Stoico S. sunt învinuiți că, activând, respectiv ca inspector în secția poliției criminale a CRP Comrat și inspector al poliției rutiere a CRP Comrat, fiind persoane cu funcție de răspundere, în noaptea din 23 spre 24 ianuarie 2005, aproximativ la ora 00:30, fără careva motive legale, în mod vădit depășind limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, i-au reținut pe Spotarenco N. și pe Caraman A., care se aflau în automobilul „Honda Civic”, parcat lângă clubul de noapte „Drujba”, str. Pușkin, or. Comrat, împotriva voinței lor, fiind forțat scoși din automobil și, încălcând cerințelor art. 15 din Legea cu privire la poliție, care interzic aplicarea forței fizice în asemenea situații, l-au lovit pe Spotarenco N. cu pumnii peste cap și alte regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Instanța a reținut că inculpații au acționat în cadrul unui risc întemeiat, prevăzut la art. 40 Cod penal. Astfel, aplicarea forței fizice față de partea vătămată, pentru a-l scoate forțat din automobil, cauzându-i din imprudență vătămări corporale, nu constituie o infracțiune.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dergaci S. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani și Stoico S. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin probele administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 octombrie 2008, apelul a fost respins.

Instanța de apel a reținut că sentința este întemeiată și legală.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dergaci S. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani și Stoico S. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Recurentul a invocat că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin probele administrate.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2009, recursul a fost admis, casată decizia menționată și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

Instanța de recurs a statuat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce probele administrate, fiind pertinente, concludente și coroboratoare, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2010, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Dergaci S. și Stoico S. au fost condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal la câte 3 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate le-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că Dergaci S., fiind în funcția de inspector al poliției criminale a Comisariatului de Poliție Comrat, iar Stoico S., fiind în funcția de inspector al poliției rutiere a Comisariatului de Poliție Comrat, în noaptea din 23 spre 24 ianuarie 2005, aproximativ ora 00:30, neavând temei legal, depășind vădit atribuțiile de serviciu, i-au reținut pe Spotarenco N. și Caraman A., care se aflau în autoturismul „Honda Civic”, parcat lângă clubul de noapte „Drujba”, str. Pușkin, or. Comrat.

Astfel, Dergaci S. și Stoico S. au scos cu forță din mașină persoanele menționate și, contrar art. 15 din Legea cu privire la poliție, care interzice aplicarea în asemenea cazuri a forței fizice, i-au aplicat lui Spotarenco N. lovituri cu pumnii peste cap și corp, cauzându-i leziuni corporale ușoare, cu dereglare de scurtă durată, și anume: traumă cranio-cerebrală acută, comoție cerebrală, excoriații pe față, cap, membrele superioare și inferioare, echimoze în regiunea temporală și în regiunea bărbiei.

Instanța a statuat că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate.

Inculpatul Dergaci S. a declarat, că din cauza purtării neadecvate, ei l-au scos cu forță pe conducătorul autoturismului, șoferul Spotarenco N. Acesta l-a lovit cu cotul pe unul din cei 4 carabinieri veniți în ajutor și din inerție a căzut jos, trăgând de haină carabinierul. Ultimul a căzut peste Spotarenco N. Pentru a-i curma rezistența, lui Spotarenco i-au fost puse cătușe și adus la comisariatul de poliție, unde i-a fost întocmit un proces-verbal privind contravenția administrativă - nesupunerea cerințelor și rezistența colaboratorilor de poliție. El a acționat legal, în baza art. 14-16 din Legea cu privire la poliție, iar leziunile corporale la pătimit au apărut de la cădere.

Inculpatul Stoico S. a dat declarații analogice.

Totodată, vinovăția lor este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Spotarenco N. a declarat că Dergaci S. l-a târâit afară din automobil, i-a aplicat lovituri la ceafă, deoarece refuza să părăsească autoturismul. După, s-a apropiat și Stoico S., care împreună cu Dergaci S. l-au scos

cu forța din autoturism. Stoico S. i-a aplicat o lovitură în maxilar și el a căzut jos. Când se afla jos, i-au fost puse cătușele și aplicate lovituri, inclusiv cu picior în cap. Ulterior a fost dus la comisariatul de poliție, apoi la examinare medicală în spital, unde s-a tratat în staționar 10 zile. Până la reținere el nu a fost oprit și nu a observat că este urmărit de poliția rutieră.

Martorul Caraivan R. a relatat că, fiind în funcția de procuror al mun. Comrat, a fost anunțat despre reținere lui Spotarenco N. La comisariatul de poliție a văzut că Spotarenco N. avea pe față zgârieturi proaspete și a solicitat efectuarea examinării medicale.

Martorul Gheorghiev V. a menționat că a văzut cum un automobil era urmărit de Dergaci S. și reținut lângă clădirea discotecii. În timpul reținerii a avut loc un conflict, iar Spotarenco N. a fost dus la comisariatul de poliție. Spotarenco N. se plângea că are zgârieturi pe față și la indicația procurorului a fost petrecută examinarea medicală.

Martorul Cara I. a declarat că împreună cu Spotarenco A. au venit noaptea, pe la orele 24.00, la comisariatul de poliție. Aici a vorbit cu Cristov R., care a confirmat ca Spotarenco N. a fost bătut de Stoico S. și Dergaci S. În coridorul comisariatului de poliție l-a văzut pe Spotarenco N. care avea pe față zgârieturi și sânge. A înștiințat procurorul Caraivan, iar partea vătămată a fost internată în staționar, unde s-a aflat 10-15 zile.

Martorul Bargan F. a declarat că se afla la serviciu în spital, când noaptea, colaboratorii de poliție l-au adus pe Spotarenco N. la examinare, fiind constatat că ultimul avea excoriații pe față și se plângea că a fost bătut de colaboratorii de poliție.

Martorul Dimitrioglo A. a declarat că a văzut cum s-a petrecut bătaia cu participarea colaboratorilor de poliție, unul din ei fiind Dergaci S. O persoană se afla jos și era lovită, alături se mai aflau încă două persoane, iar apoi persoana bătută a fost urcată în mașina de poliție.

Martorul Grădinar P. a declarat că activa în calitate de administrator la discotecă, a auzit afară gălăgie. A văzut o persoană jos, doi soldați, persoane în uniformă, inclusiv pe Dergaci S. Cineva aplica lovituri în persoana culcată.

Conform raportului de expertiza medico-legală nr. 45 „D” din 14 iunie 2005, la partea vătămată Spotarenco N. s-au constatat leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, și anume: traumă cranio-cerebrală acută, comoție cerebrală, excoriații pe față și cap, la membrele superioare și cea inferioară stânga, echimoze în regiunea temporală și în regiunea bărbiei.

Conform deciziei Judecătoriei Comrat din 13 aprilie 2005, în privința lui Spotarenco N. a fost încetat procesul administrativ pe art. 174/5 CCA (1985), din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele contravenției administrative.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 67 D din 31 mai 2010, leziunile corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, posibil că au fost cauzate părții vătămate cu aplicarea unui obiect contondent dur, sau prin lovire de acesta, prin lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului, cât și prin cădere de la înălțimea corpului pe o suprafață contondentă dură (sol, asfalt).

Reieșind din circumstanțele cauzei, localizarea și multitudinea leziunilor corporale, instanța a concluzionat că nu poate fi admisă varianta expertizei medico-legale privind posibilitatea cauzării leziunilor corporale lui Spotarencu N. prin cădere.

Această concluzie contravine probelor administrate. Or, martorii oculari au declarat că fața de victimă, care ce se afla la sol, erau aplicate lovituri intenționate, și la partea vătămată Spotarencu N. s-au depistat multiple leziuni corporale pe diferite părți ale corpului.

Declarațiile părții vătămate Spotarencu N. sunt detaliate, consecutive, fără contradicții și corespund cu probele în cauză, astfel, nefiind temei pentru a le pune la îndoială.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca exces de putere, adică săvârșirea de către persoana cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

8. Avocatul Dumitru Pîrvan a declarat recurs ordinar, în numele inculpaților, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că lipsesc probe pertinente și concludente, că vinovăția inculpaților nu a fost dovedită.

9. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2011, recursul ordinar a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a reținut că o nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului, nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece se verifică numai chestiunile de drept, ci nu de fapt.

10. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

11. La 27 mai 2011, condamnații Dergaci S. și Stoico S. au declarat recursuri în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal să fie încetat.

Recurenții au indicat că acțiunile de urmărire penală efectuate sunt lovite de nulitate, deoarece au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, prin expirarea termenului de 3 luni de menținere a persoanei în calitate de bănuit.

12. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2011, recursurile în anulare au fost declarate inadmisibile, ca necorespunzătoare cerințelor de conținut și fiind vădit neîntemeiate.

Instanța a indicat că recurenții nu au respectat prevederile art. 453 Cod de procedură penală, astfel că propria viziune asupra probelor nu constituie temei de implicare în hotărârile adoptate.

13. Potrivit încheierii Judecătoriei Comrat din 28 decembrie 2011, s-a admis plângerea condamnaților Dergaci S. și Stoico S. declarată împotriva ordonanței procurorului adjunct al UTA Găgăuzia, Cimpoș V., din 27 octombrie 2011, privind refuzul deschiderii procedurii de revizuire, cu obligarea Procuraturii UTA Găgăuzia să inițieze revizuirea procesului penal.

Instanța a reținut că plângerea condamnaților cade sub incidența prevederilor art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, fiind constatate circumstanțe noi care nu au fost cunoscute instanțelor de judecată la adoptarea hotărârilor, circumstanțe ce ar dovedi nevinovăția ultimilor.

14. Conform încheierii Judecătoriei Comrat din 01 noiembrie 2012, cererea de revizuire a cauzei penale a fost admisă.

Instanța a reținut că atât în cadrul urmăririi penale, cât și la etapa cercetării judecătorești nu a fost audiat martorul Stoicov A., care figura în materialele cauzei în calitate de martor ocular al incidentului din 23-24 ianuarie 2005.

La fel, necesită a fi audiați în calitate de martori Macovenco P., Șilov L., Șagan V. și Plucci A., care nu au fost citați în ședința de judecată, din motiv că apărarea a renunțat la audierea lor.

Instanța a mai indicat că în cazul în care instanța de apel a casat sentința de achitare fiind emisă o hotărâre de condamnare, apărarea dispune de dreptul de a-și revedea poziția față de necesitatea audierii martorilor, la care a renunțat anterior, dacă consideră că în coroborare cu alte probe ar putea dovedi nevinovăția condamnaților, fiind lipsiți de această posibilitate în instanța de apel.

Mai mult, persoanele menționate au fost audiate inițial în calitate de bănuiți, în privința lor, prin ordonanța procurorului fiind încetată urmărirea penală în baza art. 275 alin. (3) Cod de procedură penală.

La fel, respingerea cererii de revizuire ar încălca dreptul condamnaților la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO. Totodată, întru respectarea principiului egalității armelor, instanța urmează a oferi condamnaților posibilitatea audierii martorilor menționați.

15. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 martie 2013, s-a casat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2010 și deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2011 și 20 iunie 2011.

Inculpații Dergaci Serghei și Stoico Serghei au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de fond a constatat că Dergaci S. și Stoico S. sunt învinuiți că ei, activând, respectiv, în calitate de inspector al poliției criminale și inspector al poliției rutiere a CRP Comrat, fiind persoane cu funcție de răspundere, în noaptea din 23 spre 24 ianuarie 2005, aproximativ ora 00:30, fără careva motive legale, în mod vădit au depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege, i-au reținut pe Spotarenco N. și Caraman A. care se aflau în automobilul de model „Honda Civic”, lângă clubul de noapte „Drujba” de pe str. Pușkin, or. Comrat, forțat, împotriva voinței lor, i-au scos din automobil nominalizat și, contrar prevederilor art. 15 din Legea cu privire la poliție, ce interzice aplicarea forței fizice în cazurile date, l-au lovit pe Spotarenco N. cu pumnii peste cap și tot corpul, în rezultatul cărora ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, care se referă la dereglarea sănătății de scurtă durată mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, sub formă de traumă cranio-cerebrală acută, comoție cerebrală, excoriații pe față, cap, la membrele superioare și inferioare, echimoze în regiunea temporală și în regiunea bărbiei.

Acțiunile inculpaților au fost calificate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca exces de putere, adică săvârșirea de către persoana cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

Instanța a reținut că în noaptea de 23 spre 24 ianuarie 2005, Dergaci S. și Stoico S. se aflau în grupa operativă mobilă. După blocarea automobilului, Spotarenco N. a refuzat propunerea de a ieși din automobil, deoarece, după cum a indicat ultimul, atunci când poliția oprește un autovehicul, șoferul trebuie să stea cu mâinile pe volan. Instanța a respins acest argument, dat fiind că regula dată nu este aplicabilă cazului dat, astfel că a avut loc o încălcare gravă a regulilor circulației rutiere, iar potrivit art. 252 CCA și art. 13 pct. 1), 31) din Legea cu privire la poliție, inspectorul este în drept să aplice măsura de constrângere – înlăturarea șoferului de la conducerea mijlocului de transport, pentru stabilirea stării de ebrietate. Mai mult, conform art. 12 pct. 9) din Legea cu privire la poliție, curmarea contravențiilor este și o obligație de serviciu.

Totodată, partea vătămată a recunoscut că a refuzat să iasă din automobil, motivând că în anul 1999, la o intersecție, persoane în uniformă l-au deposedat de automobil. Dar, acest motiv nu poate fi reținut de instanță, deoarece faptul dat nu-l liberează de obligația de a se supune cerințelor colaboratorilor de poliție.

Deci, măsurile întreprinse de inculpați, au fost legale și adecvate cazului, nefiind o altă modalitate de a curma contravenția.

Leziunile corporale ale șoferului nu au fost provocate nemijlocit în urma aplicării forței fizice, ci în urma opunerii de rezistență și căderii la pământ.

Hotărârea instanței de judecată din 13.05.2005 privind încetarea procesului contravențional pe art. 174⁵ CCA în privința lui Spotarenco N., nu confirmă vinovăția inculpaților. Mai mult, potrivit legislației inculpații nu au posibilitatea de a ataca hotărârea menționată.

Pe lângă aceasta, inculpații erau în drept să califice acțiunile părții vătămate ca opunere de rezistență colaboratorilor de poliție, deoarece forțarea șoferului să iasă din automobil era necesară reieșind din circumstanțele incidentului (încălcarea regulilor de circulație rutieră, neprezentarea actelor de către șofer, adresarea cu cuvinte necenzurate, prezența mirosului de alcool).

În cazul dat, inculpații au acționat în limitele riscului întemeiat prevăzut de art. 40 Cod penal. Astfel, reținerea și aplicarea forței fizice față de partea vătămată, care din imprudență a provocat leziunile corporale, nu pot fi calificate ca infracțiune, chiar dacă procesul contravențional în privința lui Spotarenco N. a fost încetat.

Urmările pricinuite părții vătămate, în corespundere cu art. 3 CEDO, nu pot fi încadrate în noțiunea de tratamente inumane și degradante.

16. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea încheierii din 01.11.2012 și sentinței din 28.03.2013, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 iulie 2010.

Apelantul a invocat că nu a existat temeii pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece inculpații nici o dată nu au indicat că Stoicov A. a fost martor al incidentului ce a avut loc în noaptea de 23 spre 24 ianuarie 2005.

Mai mult, declarațiile martorilor Stoicov A. și Nezalzov I. nu sunt circumstanțe noi ale cauzei, astfel că cele relatate de ei nu combat vinovăția inculpaților. Totodată, declarațiile lor sunt divergente.

Potrivit încheierii Judecătoriei Comrat din 09.11.2007, a fost admis demersul privind audierea martorilor Macovenco P., Șilov L. și Plucci A., însă ulterior apărarea s-a refuzat de prezentarea acestor probe. Martorul Șagan V. a fost audiat în instanța de judecată, fiind apreciate declarațiile acestuia.

Astfel, concluzia instanței privind încălcarea principiului egalității armelor, la fel nu poate fi temeii pentru revizuirea procesului. Apărarea avea posibilitatea să prezinte probe noi și în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

Prin admiterea cererii de revizuire, instanța a încălcat prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO, dat fiind că persoana nu poate fi atrasă la răspundere de două ori pentru aceeași faptă, pentru care ea a fost achitată sau condamnată, fiind intrată în vigoare hotărârea instanței.

17. Partea vătămată Spotarenco N. la fel a declarat apel, solicitând casarea încheierii din 01.11.2012 și sentinței din 28.03.2013, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 iulie 2010.

Apelantul a indicat că audierea martorilor, de care inculpații anterior s-au refuzat, nu este temeii de revizuire a procesului penal, proba dată nefiind o nouă circumstanță a cauzei.

18. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015, ambele apeluri au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Dergaci S. și Stoico S. au fost condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal la câte 2 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate le-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că Stoico S., activând în calitate de inspector al poliției rutiere a CPR Comrat, fiind persoana cu funcție de răspundere, în noaptea din 23 spre 24 ianuarie 2005, aproximativ ora 00.30, în comun acord cu colaboratorul CPR Comrat, Dergaci Serghei, fără careva motive legale, în mod vădit au depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, au reținut automobilul de model „Honda Civic”, care se afla lângă clubul de noapte „Drujba” de pe str. Pușkin, or. Comrat, care aparținea lui Spotarenco N., și pe Caraman A., forțat, împotriva voinței lor i-au expulzat din automobil și, cu încălcarea cerințelor art. 15 din Legea cu privire la poliție, le-au provocat lui Spotarenco N. lovituri cu pumnii în cap și pe corp, în rezultatul cărora i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, care se referă la dereglarea sănătății de scurtă durată mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Instanța a reținut că, deși inculpații Dergaci S. și Stoico S. nu au recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca exces de putere, adică săvârșirea de către persoana cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

19. Inculpații Dergaci S. și Stoico S. au declarat recursuri ordinare, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței Judecătorei Comrat din 28 martie 2013.

Recurenții au invocat că instanța de apel era obligată să invoce în cuprinsul deciziei motivele referitoare la necesitatea reaprecierii probelor și dezacordul cu aprecierea probelor respective de către prima instanță.

Instanța de apel urma să verifice probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele în conformitate cu prevederile legale, prin procedee probatorii respective.

La fel, instanța de apel nu era în drept să le stabilească o altă pedeapsă, deoarece, la momentul emiterii deciziei de condamnare, deja era executată pedeapsa precedentă. Rezultă că ei sunt pedepsiți penal de două ori pentru aceeași faptă.

În drept, recursurile sunt întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

20. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea sunt pasibile admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiteria hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat. Potrivit art. 462 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța, în baza celor constatate, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia. În corespundere cu art. 463 alin. (1) Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei după admiterea revizuirii se face conform regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță. Potrivit art. 464 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța, dacă constată că cererea de revizuire este întemeiată, anulează hotărârea în măsura în care a fost admisă revizuirea și

pronunță o nouă hotărâre potrivit dispozițiilor art. 382-399 și 410, care se aplică în mod corespunzător, iar în cazul când consideră cererea de revizuire neîntemeiată, o respinge. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond, rejudecând cauza după admiterea revizuirii și conform regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță (*pct. 15. din decizie*):

a) nu a apreciat separat fiecare probă, inclusiv cele administrate suplimentar în consecința admiterii revizuirii, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, nu a cercetat în ședința de judecată probele administrate pe caz cu consemnarea acestora în procesul verbal al ședinței de judecată;

b) a omis cu desăvârșire să se pronunțe asupra împrejurărilor de esență care au generat procedura de revizuire și să formuleze o concluzie motivată dacă despre circumstanțele invocate de revizuenți a avut sau nu cunoștință instanțele la emiterea hotărârilor de condamnare a inculpaților, și dacă acestea, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cei condamnați ar fi nevinovați.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei, după admiterea revizuirii, în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu –

din punct de vedere al coroborării lor. Conform art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 464 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța, dacă constată că cererea de revizuire este întemeiată, anulează hotărârea în măsura în care a fost admisă revizuirea și pronunță o nouă hotărâre potrivit dispozițiilor art. 382-399 și 410, care se aplică în mod corespunzător, iar în cazul când consideră cererea de revizuire neîntemeiată, o respinge. În corespundere cu art. 7 alin. (2) Cod penal, nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă. Conform art. 22 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. Hotărârea judecătorească definitivă împiedică reluarea urmării penale și stabilirea unei pedepse pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă.

Instanța de apel nu a respectat aceste prescripții de drept, deoarece, potrivit părții descriptive și dispozitive a deciziei contestate, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță (*pct. 18. din decizie*):

a) nu a apreciat separat fiecare probă, inclusiv cele administrate suplimentar în consecința admiterii revizuirii, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, și-a întemeiat sentința pe probe necercetate în ședința de judecată și neconsemnate în procesul verbal al ședinței de judecată;

b) nu s-a pronunțat asupra împrejurărilor de esență care au generat procedura de revizuire, lipsind și concluzia motivată dacă despre circumstanțele invocate de revizuenți a avut sau nu cunoștință instanțele la emiterea hotărârilor de condamnare a inculpaților, și dacă acestea, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cei condamnați ar fi nevinovați;

c) necăsând hotărârile precedente irevocabile de condamnare a inculpaților - decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2010 și deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2011 și 20 iunie 2011, i-a supus neîntemeiat, de două ori, judecării și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă (*pct. 7., 9., 12., 18. din decizie*).

Or, în cazul în care Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, judecând apelurile, a constatat că cererea de revizuire este neîntemeiată, instanța de apel urma să o respingă, în conformitate cu prevederile art. 462 alin. (4) sau art. 464 alin. (1) Cod de procedură penală.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către

instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

21. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpații Dergaci Serghei Nicolae și Stoico Serghei Ilici, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Nadejda Toma